

Szerzői ismertető

A magyar kormányzati távközlés egységesítésének hatása a rendvédelmi-, katonai-, és közigazgatási kommunikációs rendszerek megszervezésére és irányítására című doktori (PhD) értekezéshez

Jelölt: Pándi Erik r. alezredes

Tudományos témavezető: Dr. Somos András nyá. ezredes, CSc

I.

A tudományos probléma megfogalmazása

A távközlés és informatika területén végbemenő technológiai konvergencia az emberi civilizáció legújabb kori fejlődésének terméke, technikai vívmányai, áldásos hatásai és negatív következményei áthatják mindennapjainkat, miközben a legifjabb generációtól a legidősebb korosztályig átalakítják kommunikációs szokásainkat.

A kormányzat sok száz év óta az állami lét egyik legmeghatározóbb eleme, egyúttal integráns része a társadalomnak, így a civilizációs fejlődés különböző eredményei alól nem vonhatja ki magát, tevékenységét ugyan úgy befolyásolják, mint a társadalom egyes tagjaiét. Az elektronika, a távközlés és az informatika szédületes sebességű fejlődésével a kormányok is új kihívás előtt állnak, hiszen az adatcsere technikai megoldásainak tárháza oly mértékben bővült, hogy az információkhoz való hozzáférés sebességének és mennyiségének növekedése kommunikációs robbanást idézett elő.

A prést a globális piaci térben mozgó távközlési és informatikai multinacionális cégek, illetve megvásárolt termékei által a magán- és civil szektor, az egyes emberek jelentik a világ minden táján, mivel fejlett kommunikációs és adatfeldolgozó rendszerei, eszközei és eljárásai révén, indirekt úton kényszeríthetik ki a kormányzati tevékenységek modernizálását, szolgáltató típusúvá való átalakítását tekintettel arra,

hogy az egyes nemzetállamok kormányai is potenciális gazdasági versenytársakká váltak. A világunkban éleződő verseny körülményei között, a jólét biztosításához tehát elengedhetetlen, hogy a nemzeti kormányzati szervek továbbfejlesszék a saját és a társadalom szereplői közötti kommunikációs képességeiket, amelyek révén elősegíthetik azok boldogulását.

A képességek javításának egyik kulcsa a jól megszervezett és irányított kormányzati kommunikációs rendszer, amely országonként eltérő elvek és hagyományok szerint épül fel. Az Európai Unióhoz történt csatlakozás egyúttal azt is jelenti, hogy hazánknak együtt kell működnie a közigazgatás kommunikációs lehetőségeinek fejlesztésével kapcsolatos közösségi programokban is, amelyek szükségessé teszik a kormányzati távközlés területének és helyzetének tudományos szempontból és igényel történő hiánypótló áttekintését, feldolgozását.

A magyar kormányzati távközlésnek a múlt évszázad közepéig visszanyúló hagyományai vannak, azonban az e tárgykörben megjelent publikációk és a szabadon hozzáférhető anyagok száma – főleg az 1990-es éveket megelőzően – igen csekély. E terület sajátos fejlődési folyamatainak, működési mechanizmusainak és környezetére gyakorolt hatásainak pontos feltérképezése a dokumentált források hiánya miatt nehézkes, fejlődéstörténetében mindmáig rengeteg az ismeretlen, homályos pont. Gyakorlatilag a témakör terra incognitanak tekinthető, azaz teljes egészében feltáratlan, ezért az első vizsgálat lefolytatása igen érdekes tudományos és szakmai feladatként jelentkezett.

II.

Kutatási célok

1. horizontálisan feldolgozni a magyar kormányzati távközlés történetiségét, meghatározni és bemutatni a főbb fejlődési szakaszokat;
2. az egyes szakaszokban elemezni és értékelni a kormányzati távközlésben résztvevő szervek kommunikációs rendszereit és képességeit. Az adott

időszakra vonatkozóan komplexen bemutatni a jogi, műszaki-technikai környezetet és a fejlődési tendenciákat;

3. végezetül röviden vizsgálni a kormányzati távközlés egységesítésének lehetőségét, illetve szükségességét, elvi kiinduló alapot, szervezési és irányítási ajánlást adni egy integrált kommunikációs rendszer megvalósításához.

III.

A kutatás tárgya, területe, módszere és bázisa

1. Kutatásom tárgyát képezték:

- fejlődéstörténeti szakaszok jellemzői, folyamatai;
- hazánk kommunikációs infrastruktúráját meghatározó jogszabályi környezet, annak hatása a kormányzati távközlésre;
- a zártcélú, elsősorban a rendészeti, katonai és közigazgatási kommunikációs rendszerek és a hozzájuk kapcsolódó rendszerek jellemzői, tulajdonságai;
- az integráció szükségessége, módszertana.

2. Nem tekintetem a kutatás tárgyának:

- a vizsgált kommunikációs rendszerek elemeinek és technikai paramétereinek mélyreható vizsgálatát;
- az integráció bevezetésének konkrét gazdasági vetületét, humán erőforrás igényét;

3. A téma kidolgozása során kutatási területeim voltak:

- a kormányzati távközlést meghatározó jogszabályok;
- a közcélú és zártcélú kommunikációs rendszerek fejlődési trendje;

- a konvergencia hatása a távközlő és informatikai rendszerek fejlődésére;
- az egységes rendszer megszervezésének körülményei, lehetőségei.

4. A téma kidolgozásának módszere:

- tanulmányoztam és feldolgoztam a hozzáférhető levél- és irattári anyagokat, illetve a kapcsolható tudományos tanulmányokat, kandidátusi, PhD és egyetemi doktori értekezéseket;
- elemeztem és rendszereztem a kormányzati távközléssel összefüggő közcélú, valamint a zártcélú kommunikációs rendszerek jogszabályi hátterét;
- a fejlődéstörténet vizsgálata során részkövetkeztetéseket vontam le a kormányzati távközlést megvalósító rendszerek adott időszaki összetételéről és jellemzőiről;
- a rendszerezett ismeretekből, a részkövetkeztetésekből és a feltárt összefüggések alapján meghatároztam a kormányzati távközlés fejlődési szakaszait, bizonyítottam az integráció szükségességét és elvi ajánlást tettem az egységes rendszer megszervezésének módjára.

5. A kutatás fő bázisát képezték:

- a BM Irattárban és a BM Távközlési Szolgálat irattárában fellelhető, kutatható irattári anyagok;
- a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem tudományos, tájékoztató és dokumentációs könyvtárában fellelhető szabályzatok, kandidátusi, PhD és egyetemi doktori értekezések, szakkönyvek, kiadványok, cikkek;
- az Honvédelmi Minisztériumtól, az MH HVK Híradó és Informatikai Csoportfőnökségtől (Katonai Tervezési Főcsoportfőnökségtől), a Belügyminisztériumtól, az Országos Rendőr-főkapitányságtól és a Határőrség Országos Parancsnokságtól kapott leírások, szabályzatok;
- a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem által szervezett nemzetközi és országos szakmai tudományos konferencia előadások anyagai;

- nemzetközi (EU, NATO) és országos elektronikus adatbázisok, elektronikus formátumú archívumok tartalma (CD-k, mágneslemezek);
- Interneten található tudományos publikációk.

IV.

Az elvégzett vizsgálatok összefoglalása

1. A 3343/1967. számú kormányhatározat volt az első olyan dokumentum, amely előírta egy, a kormányzat kommunikációs igényeit kiszolgáló rendszer kialakítását. A határozat alapján ténylegesen megvalósult rendszer 1967. augusztusától – 1989. december 31. (I. szakasz) között a kormányzati távközlés fogalma szerinti funkciót csak részben töltötte be, mivel a „*kormányhíradással*” kapcsolatban következetesen alkalmazott biztonsági követelményrendszer a kommunikációs szolgáltatások igénybevevői körének kiterjesztését folyamatosan meggátolta.

Annak ellenére, hogy a korszerű nyugati technológiákat illetően Magyarország importja 1990 előtt szigorú ellenőrzés és korlátozás alatt állt, mind a katonai- és rendészeti kommunikációs rendszerek, mind a Magyar Posta különböző távközlő hálózatai minőségi fejlesztéseken estek át, így az állambiztonsági korlátok miatt szűk kapacitású kormányhíradó rendszer mellett a kormányzati távközlés technikai megvalósulásában a honvédelmi, a belügyi, valamint a közlekedési és postaügyi tárca által felügyelt más szervek üzemeltetési körében levő rendszerek is szerepet kaptak.

E kombinált, sokszereplős megoldást elsősorban a korlátozott infrastrukturális lehetőségek indokolták, de a kormányzati távközléssel összefüggő érdekeket nem csorbították, hiszen az állami tulajdon túlsúlyából, valamint a centralizált államvezetés gyakorlatából adódóan ezek érvényesíthetők maradtak. E módszer alkalmazása mellett az 1967-1989 között hivatalban levő Kormányok mindegyike fontosnak ítélte meg, hogy az állam saját kommunikációs igényeit kiszolgáló technikai és szervezeti struktúrák fejlesztése és ellenőrzése kormányzati kézben legyen.

Mindezek alapján kimondható, hogy Magyarországon 1967-1989 között a kormányzati távközlést önálló kormányzati kommunikációs rendszer nem szolgálta ki. A kormányzati szervek igényeit különböző államigazgatási, illetve állami szervezetek kommunikációs rendszerei együttesen elégítették ki az állam erős koordinációs tevékenysége mellett, amely megoldás révén a működő modell kvázi önálló kormányzati rendszerként is felfogható.

2. A kormányzat 1990. január 1 – 2004. január 8-a (II. szakasz) között sem mond le a kormányzati távközlés irányításának lehetőségéről, tehát továbbra is fenn kívánja tartani a kormányzat kommunikációját biztosító rendszereket. Az újonnan kialakított jogszabályi alapok lehetőséget teremtettek a zártcélú távközlő hálózatok számának növelésére, ezzel az önálló, ágazati érdekeket figyelembe vevő fejlesztések megindítására.

A kormányzati távközlés megvalósításában állami részről több szervezet vesz részt, mint korábban, amelyhez természetesen csatlakoznak a közcélú szolgáltatók is. A gazdaság szerkezetátalakítása folytán hazánk kommunikációs infrastruktúrájának jelentős része magánosításra került, amely egyúttal azt eredményezte, hogy a kormányzati távközléssel összefüggő érdekek érvényesítésének lehetősége a kialakuló, nem liberalizált piaci viszonyok miatt háttérbe szorult, amelyet az állami kézben maradt infrastruktúra jogszabályok útján garantált függetlensége sem kompenzált.

A privatizált szereplők „pótlására” irányuló fejlesztési koncepciók a várható jelentős költségkihatások miatt nem valósultak meg, azonban az évtized közepétől szemléletváltás következik be, hiszen egyrészt centralizálás útján kíván gátat szabni a túlbujánzó önálló rendszereknek, másrészt az integráció során nem csak állami infrastruktúrát kíván felhasználni.

Az elektronikus kormányzás és a szolgáltató állam koncepció a kormányzati távközlés területén felerősíti a centralizációs törekvéseket és kialakul egy szakmai hatalmi centrum is a Miniszterelnöki Hivatalban. A második szakasz végére a korábban már létező zártcélú hálózatok mellett létrejön két nagy

szolgáltatói centrumként az EKG és az EDR. A konvergencia egyértelmű hatásaként értékelhető, hogy az EKG szolgáltatásai megszervezése során a fő hangsúlyt az információkhoz való távoli és gyors hozzáférésére teszi, míg a személyek és szervezetek közötti kapcsolattartás és együttműködés (hagyományos távközlés) csak másodlagos szempont.

Hazánkban 1990. január 1 – 2004. január 8. között tehát a kormányzati távközlést továbbra sem szolgálta ki önállóan szervezett kommunikációs rendszer. Az igényeket különböző államigazgatási, illetve állami szervezetek kommunikációs rendszerei, valamint a liberalizálódó hírközlési piac szereplői elégítik ki, az állam felügyeleti és egyre erősödő koordinációs tevékenysége mellett. A korszak fő jellemzője tehát, hogy a teljes magyar kommunikációs infrastruktúrában lezajlik egy modernizáció, amellyel párhuzamosan a kormányzati távközlés területén újra központosítási folyamatok indulnak meg.

3. A kormányzati távközlés fejlődéstörténetének harmadik szakasza (2004. január 9-től) napjainkban is tart.

A fejlődéstörténet harmadik – *jelenlegi* – szakaszában adottak a körülmények ahhoz, hogy a korábbi stratégiai elképzeléseknek megfelelően megszervezésre kerüljön egy egységes kormányzati kommunikációs rendszer, amely hatékonyan elősegítheti a kormányzati munkát és szolgáltató jellegének erősítését.

Az erős, egy hálózatgazda kezében levő központi irányítás révén biztosítható az elektronikus kormányzással kapcsolatos közösségi és nemzeti programok megvalósulása, a párhuzamos fejlesztések visszaszorítása. Az integráció révén optimalizálható a zártcélú távközlő hálózatok száma is, amely korábban stratégiai koncepcióként került megfogalmazásra.

Az egységes kormányzati kommunikációs rendszer megszervezését felülről irányítva, több lépcsőben kell elvégezni, amelynek során a rendszerek integrációja elsőként adminisztratív szervezési úton jön létre. Új rendszer

kiépítését tervezni nem lehet, a jelenlegi összetevők célszerű egységesítését kell végrehajtani.

Az összevonás továbbfejlesztése során részletesen meg kell határozni üzemvitelért és fenntartásért felelős személyek, valamint a különböző szervek és rendszerek közötti információátvitel biztosítására létrehozott szervezetek kormányzati rendszerben elfoglalt helyét, szerepét és státuszát, majd pontosan meg kell határozni a műszaki kompatibilitás és együttműködés, illetve a virtuális hálózatok üzemeltetésének további feladatait.

V.

Véggöveztetések

Az értekezésben alapvetően olyan témakör tudományos igényű feldolgozását kíséreltem meg, amellyel kapcsolatosan kutatható forrásanyagok kvantitatív és kvalitatív mutatói alacsonyak, és amely jelenleg teljes mértékben feltáratlannak tekinthető. Alapvető támpontot a jogszabályok és a külső szabályzások képezték.

Az értekezésben három részben dolgoztam fel a magyar kormányzati távközlés korábbi és jelenlegi helyzetét. A témával összefüggő, alapvető fogalmak tisztázását követően meghatároztam az 1967. augusztusa – 1989. december 31. közötti időszakban a kormányzati távközlés megvalósításában résztvevő szervezeteket, bemutattam rendszereik főbb jellemzőit és egymás közötti kapcsolatait. Megállapítottam az egységes rendszer hiányát, amellyel párhuzamosan azonban rámutattam a korabeli kormányzati irányítás széles lehetőségeire.

A második fejezetben az 1990. január 1 – 2004. január 8. közötti időszakot feldolgozva áttekintettem és elemeztem a konvergencia távközlésre és informatikára gyakorolt általános hatásait, aminek alapján következtetéseket vontam le a hazai fejlődés várható irányait tekintve. A jogszabályi környezet gyökeres átalakulásának, valamint a konvergencia hatásainak tükrében, folyamatában komplexen vizsgáltam a kormányzati távközlésben résztvevő piaci szereplők szervezeti és technológiai

fejlődési sajátosságait, amelyeket kiterjesztettem a témakört illetően releváns zártcélú távközlő hálózatokra vonatkozóan is.

Az időszakot illetően feltártam és feldolgoztam azon koncepcionális elképzeléseket, melyek a kormányzati távközlés továbbfejlesztésével voltak kapcsolatba hozhatók. Ugyanakkor meghatároztam és leírtam azokat a legfőbb folyamatokat, amelyek alapvetően hátráltatják, illetve elősegíthetik az egységes rendszer kialakítását. Bizonyítottam, hogy a vizsgált időszak végén a technológiai folyamatok olyan irányba hatnak, amelyek elősegíthetik a kormányzat által is preferált egységes rendszer kialakítását.

A harmadik fejezetben meghatároztam a fejlődési szakaszokat. A bizonyított integrációs folyamatokra támaszkodva feltártam és bemutattam a kormányzati távközlés szempontjából jelenleg releváns kommunikációs rendszerekben alkalmazott szervezési és irányítási eljárásokat, illetve technológiai platformokat. Támaszkodva a második fejezetre, konkretizáltam hazánk uniós csatlakozásából az elektronikus kormányzat megvalósítására irányuló közösségi elvárásokat és programokat. Bizonyítva az egységes kormányzati kommunikációs rendszer kialakításának szükségességét, valamint az integrációt elősegítő kedvező jogi-műszaki környezet rendelkezésre állását, meghatároztam a megvalósítás egy lehetséges jogi kiindulópontját, illetve ajánlást adtam az integrált kommunikációs rendszerrel kapcsolatos elvi szervezési és irányítási eljárásokra.

VI.

Új tudományos eredmények

1. Tudományos módszerekkel – elsőként – dolgoztam fel a magyar kormányzati távközlés 1967-2004 közötti történetét, meghatározó folyamatait és részeseit. Széleskörű elemzések alapján megállapítottam, hogy a magyar kormányzati távközlés történetisége alapvetően egymástól három jól elkülönülő részre bontható fel;

2. Bizonyítottam, hogy a jelenlegi zártcélú távközlő hálózatok bázisán, azok számának optimalizálásával megvalósítható a kormányzati távközlésben résztvevő kommunikációs rendszerek célszerű egységesítése, és ennek révén az egységes kormányzati kommunikációs rendszer tényleges kialakítása. Javaslatot tettem az egységesítés megvalósításának formájára. Kidolgoztam az egységesítés több lépcsős megoldását, amelyben rögzítettem, hogy alapvetően felülről vezérelve, centralizálva, első lépésben adminisztratív szervezési eljárásokkal, majd ezt továbbfejlesztve a kommunikációs rendszerek elemeinek célszerű kombináció szerint történő összevonása útján kell megvalósítani az egységes kormányzati kommunikációs rendszert;
3. A témakör évek óta – általam történő – tudományos feldolgozása során tett megállapításaim és ezek alapján publikált eredményeim egy része beépült a belügyi ágazat szabályozási rendszerébe.

VII.

Ajánlás az értekezés további felhasználására

- a témakört feltáró további kutatásoknál, mint szakirodalom;
- a belügyi ágazat kommunikációs rendszerei körében jelenleg folyamatban levő centralizációs folyamatokhoz;
- a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem egyetemi alapképzésben a szakirányú tárgyak oktatása során ajánlott irodalomként való felhasználás.

VIII.

A kutatási témához kapcsolódó publikációk jegyzéke

1., Pándi Erik – Nagy Lajos: A vezetékek nélküli kommunikációs rendszerek fejlesztése Védelem (Katasztrófa és Tűzvédelmi Szemle), VI. évf. 3. szám, Budapest, ISSN 1218-2958, 24-26. oldal, 1999.

2., Nagy, Lajos – Pándi, Erik: Hungary samples TETRA communications system, Fire International, DMG, Eastbourne, England, ISSN 0015-2609, pp 21., No. 171.,1999.

3., Pándi Erik – Nyaka József – Nagy Lajos – Tatárka István: Az új katasztrófavédelmi szervezet rádióhíradása
Védelem (Katasztrófa és Tűzvédelmi Szemle), VII. évf. 1. szám, Budapest, ISSN 1218-2958, 26-28. oldal, 2000.

4., Pándi Erik – Nyaka József – Nagy Lajos – Tatárka István: Gondolatok az integrált, országos hatáskörű katasztrófavédelmi szervezet rádióhíradása kialakításának lehetőségeiről
Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem honlap, Budapest, 7 oldal, 2000.
http://www.zmne.hu/tanszekek/vegyl/docs/fiatkut/N_L_2.html

5., Pándi Erik – Szűcs Péter: Az államigazgatási igényeket kiszolgáló távközlő hálózatok fejlesztési iránya
Bolyai Szemle, IX. évf. 2. szám, Budapest, ISSN 1416-1443, 122-138. oldal, 2000.

6., Pándi Erik – Ferenczy Gábor: A hazai zártcélú rádiótávközlő hálózatok egységesítésének technikai lehetősége
Bolyai Szemle, IX. évf. 2. szám, Budapest, ISSN 1416-1443, 54-70. oldal, 2000.

7., Pándi Erik – Ferenczy Gábor: A kormányzati- és közigazgatási levelezőrendszer minősített időszakos alkalmazásának lehetősége
Bolyai Szemle, IX. évf. 3. szám, Budapest, ISSN 1416-1443, 53-70. oldal, 2000.

8., Fekete Károly – Pándi Erik: A kormányzati tevékenységet kiszolgáló kommunikációs hálózatok jövőképe
Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem honlap, Budapest, 8 oldal, 2000.
http://www.zmne.hu/tanszekek/vegyl/docs/fiatkut/KF_1.html

9., Pándi Erik – Vörös Szabolcs: A belügyminisztériumi ágazati távközlés fejlesztésének néhány kérdése, Tudomány Napja 2000. pályázat, fődíjnyertes pályamű

Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem, Egyetemi Könyvtár Kézirattára, Budapest, No. KV 252, 60 oldal, 2000.

10., Pándi Erik: A BM zártcélú távközlő hálózat fejlesztési irányai, „A kommunikáció (híradás) helye és szerepe a vezetés rendszerében” országos tudományos konferencia

Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem, Budapest, 103-118. oldal, 2000. október 4.

11., Dr. Károlyi László – Nagy Lajos – Pándi Erik: A magyarországi készenléti (sürgősségi) rádiórendszer kialakításának kérdései

Tűzvédelem, CXXIII. évf. 10. szám, Budapest, ISSN 1216-2758, 25-27. oldal, 2000.

12., Pándi Erik: A belügyminisztériumi ágazati vezeték nélküli (rádió)távközlés fejlesztésének néhány kérdése

Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem honlap, Budapest, 13 oldal, 2001.

<http://www.zmne.hu/tanszekek/vegyl/docs/fiatkut/pandi001.html>

13., Pándi Erik: Modernizációs trendek a BM ágazati kommunikációját támogató rendszerekben

Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem honlap, Budapest, 10 oldal, 2001.

<http://www.zmne.hu/tanszekek/vegyl/docs/fiatkut/pandi002.html>

14., Sándor, Miklós – Pándi, Erik: Thoughts about the structure of the organisations providing communications services for bodies of the Mol

Magyar Rendészet, II. évf. 1. szám, Budapest, ISSN 1586-2895, 67-74. oldal, 2001.

15., Pándi Erik – Magyar Sándor: Gondolatok a rendvédelmi ágazat kommunikációját biztosító szervezetek felépítéséről

Új Honvédségi Szemle, LV. évf. 5. szám, Budapest, ISSN 1585-4167, 73-83. oldal, 2001.

16., Pándi, Erik – Sándor, Miklós: Modernisations trends in the branch communications supporting system of the Ministry of Interior

Bolyai Szemle, X. évf. 3. szám, Budapest, ISSN 1416-1443, 63-78. oldal, 2001.

17., Pándi, Erik: Controlling the use of the Internet and IP-based systems in the home affairs sector, „A katonai kommunikációs rendszerek fejlődési irányai – kihívások és trendek a XXI. században” nemzetközi szakmai tudományos konferencia

Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem, Budapest, ISBN 963 00 8819 3, 85-91. oldal, 2001. november 28.

18., Pándi Erik: Kormányzati törekvések várható hatása a védelmi jellegű kommunikációs rendszerek fejlesztésére, „A katonai kommunikációs rendszerek fejlődési irányai – kihívások és trendek a XXI. században” nemzetközi szakmai tudományos konferencia

Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem, Budapest, ISBN 963 00 8819 3, 253-262. oldal, 2001. november 28.

19., Pándi, Erik: Questions on the regulation of information systems used by the Hungarian Police, „Kommunikáció 2002” nemzetközi szakmai tudományos konferencia

Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem, Budapest, ISBN 963 86229 2 X, 95-100. oldal, 2002. október 30.

20., Pándi, Erik: Governmental conceptions concerning the integrated state- and administrative communications system

Bolyai Szemle, XI. évf. 4. szám, Budapest, ISSN 1416-1443, 63-78. oldal, 2002.

21., Pándi Erik: A kormányzati távközlés helyzete 1967-1989 között, „Kommunikáció 2003” nemzetközi szakmai tudományos konferencia

Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem, Budapest, ISBN 963 86229 6 2, 255-280. oldal, 2003. október 15.

22., Pándi Erik: A kormányzati távközlés elmúlt 15 éve, „Kommunikáció 2004” nemzetközi szakmai tudományos konferencia

Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem, Budapest, ISBN 963 86441 5 X, 229-260. oldal, 2004. szeptember 15.

IX.

Szakmai, tudományos életrajz

1989-ben Budapesten, híradásipari szakközépiskolában érettségiztem kitűnő eredménnyel. Az 1989/90-es tanévet a kijevei Légvédelmi Rádiótechnikai Mérnöki Főiskolán töltöttem, amelyet követően tanulmányaimat a Bolyai János Katonai Műszaki Főiskola Híradó Szaktanszékén folytattam. Főiskolai tanulmányaimat 1993-ban, kitüntetéssel fejeztem be.

Hivatásos tiszti szolgálatomat az MH Főhírközpont Anyagi-Technikai Főnökségén kezdtem meg, ahol különböző beosztott tiszti munkaköröket töltöttem be. 1993-96 között kiegészítő egyetemi tanulmányokat folytattam az Eötvös Loránd Tudományegyetem Természettudományi Karán, ahol jó minősítéssel szereztem meg egyetemi okleveletemet.

Katonai pályafutásom – *a Magyar Honvédségben lezajlott sorozatos korszerűsítési folyamatok hatására* – 1997-ben ért véget. 1998. január 1-jétől teljesítek szolgálatot a Magyar Köztársaság Rendőrsége állományában. Az ORFK Híradástechnikai Szolgálatnál mérnök, kiemelt főelőadó, alosztályvezető beosztásokat töltöttem be. A távközlési és informatikai szakterület ágazaton belüli korszerűsítését és átszervezését követően, 2002. decemberétől a BM Távközlési Szolgálat Koordinációs Önálló Osztályának vezetője, majd 2004-től a Koordinációs Főosztály helyettes vezetője vagyok.

PhD tanulmányait a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem Katonai Kommunikációs Rendszerszervező Tanszékén kezdtem meg 1998-ban. Az előírt vizsgakövetelmények sikeres teljesítését követően abszolutóriumot szereztem.

Eddigi pályafutásom során közel harminc magyar és idegen nyelvű publikációt közöltem le, amelyből kutatási területemet illetően 22 szakmai cikk, közlemény és

tanulmány jelent meg. Orosz és spanyol nyelvből középfokú „C” típusú, valamint angol nyelvből alapfokú „C” típusú, katonai szakanyaggal bővített nyelvvizsgával rendelkezem.

Tudományos tevékenységemet elsődlegesen a Magyar Rendészettudományi Társaság rendes tagjaként, másodsorban a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem Híradó Tanszékéhez való szoros kötődésem révén fejtem ki.

* * *

A felkészítésben, a kutatás eredményes végrehajtásában, valamint az értekezés összeállításában nyújtott önzetlen szakmai és emberi segítségükért, a velem szemben tanúsított türelmükért külön köszönetemet fejezem ki témavezetőmnek

Dr. Somos András ezredes úrnak,

a BM Távközlési Szolgálat munkatársainak, kedves kollégáimnak

Berek Attila alezredes úrnak, Farkas Lajos r. alezredes úrnak, Győri Zoltán r. alezredes úrnak, Kovan János r. alezredes úrnak, Lengyel József r. alezredes úrnak és Nyaka József r. alezredes úrnak,

a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem Híradó Tanszék munkatársainak

Dr. Fekete Károly mk. alezredes úrnak, Dr. habil. Sándor Miklós ezredes úrnak és Dr. Rajnai Zoltán mk. alezredes úrnak, illetve

Tóthné Lenár Anicéta Zsuzsanna asszonynak.

Budapest, 2005. május 25.

Pándi Erik
rendőr alezredes